

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στο Μεσολόγγι με τη συμμετοχή των Αναγνώστών και των Ιεροπαίδων της Εκκλησίας της Ελλάδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

Στον ιστορικό Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, την Κυριακή 25 Αυγούστου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός.

Στην Θεία Λειτουργία συμμετείχαν οι Αναγνώστες και οι Ιεροπαίδες που συμμετέχουν στο Α΄ Πανελλήνιο Κατασκηνωτικό Τριήμερο Αναγνωστών και Ιεροπαίδων της Εκκλησίας της Ελλάδος, που φιλοξενείται στις Κατασκηνώσεις της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας, στη Ρίζα Ναυπακτίας, με επικεφαλής τον Αρχιμ. Πολύκαρπο Μπόγρη, Γραμματέα της Συνοδικής Επιτροπής Χριστιανικής Αγωγής και Νεότητος της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος και τους Κληρικούς που συνοδεύουν τους Αναγνώστες από διάφορες Ιερές Μητροπόλεις της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Κατά το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Δαμασκηνός ανέλυσε το ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας, αναφέροντας τα εξής:

«Η σημερινή ευαγγελική περικοπή εξιστορεί ένα από τα πλέον εντυπωσιακά περιστατικά της Καινής Διαθήκης. Τί να πρωτοθαυμάσει κανείς; Την απόκοσμη εικόνα του Χριστού που περπατά πάνω στα κύματα; Τον Πέτρο που ρίχνεται στο τρικυμισμένο πέλαγος; Την γλυκύτητα της φωνής του Ιησού που τον ενθαρρύνει και το πατρικό άπλωμα του χεριού του, την ώρα που εκείνος βυθίζεται; Ή μήπως την απέραντη γαλήνη που επικρατεί στο τέλος, ως αναμφισβήτητη απόδειξη της εξουσίας του Θεανθρώπου πάνω στα στοιχεία της φύσεως;

Το σημερινό γεγονός ξεκίνησε με τρόπο απλό, χωρίς να υπάρχει κάτι το οποίο να προμηνύει τα συγκλονιστικά γεγονότα που ακολούθησαν. Ο Κύριός μας, μόλις έχει πραγματοποιήσει το θαύμα του πολλαπλασιασμού των άρτων και ζητά από τους μαθητές Του να ξεκινήσουν το ταξίδι προς την άλλη μεριά της λίμνης Γεννησαρέτ, όσο Εκείνος θα διαλύει τα πλήθη. Κατόπιν, θέλησε να αποσυρθεί σε ένα κοντινό

ύψωμα για να προσευχηθεί. Η νύχτα όμως μεταβάλλεται για τους μαθητές σε εφιάλτη, καθώς, η ελαφριά βάρκα παλεύει με την θύελλα και τα απειλητικά κύματα, ενώ το σκοτάδι έχει καλύψει τα πάντα.

Πάνω στην βάρκα, ώρα με την ώρα, λεπτό με το λεπτό, οι ελπίδες εξανεμίζονται και, όταν πλέον η απελπισία έχει κυριαρχήσει, κάτι το ανέλπιστο, κάτι το απροσδόκητο, κάτι το ανεξήγητο κάνει την εμφάνισή του και ανατρέπει όλα τα δεδομένα. Και αυτό το «κάτι» είναι ένα πρόσωπο. Αυτό το «κάτι» είναι κάποιος που μέχρι πριν λίγες ώρες φαινόταν πως είναι ένας από αυτούς, κάποιος που, βεβαίως, διενεργούσε έργα θαυμαστά, αλλά δεν έπαυε να θεωρείται άνθρωπος όπως όλοι οι άλλοι.

Τώρα όμως, αυτός ο Κάποιος, ο αγαπημένος τους Διδάσκαλος, μοιάζει να έρχεται από έναν άλλο κόσμο, όπου ο φόβος, ο πανικός και η απελπισία δεν έχουν θέση. Είναι ο Κύριος, ζωντανός και απτός, όχι ένα φάντασμα. Είναι ο Κύριος, που η μορφή Του ραγίζει το σκοτάδι, είναι ο Κύριος που αναδεικνύεται ισχυρότερος από όλα τα στοιχεία και τους νόμους της φύσεως».

Συνεχίζοντας ανέφερε: «Θα μπορούσε να τελειώσει εδώ το εκπληκτικό αυτό γεγονός. Θα μπορούσε να ακουστεί, όπως και σε άλλη παρόμοια περίπτωση ένα «σιώπα, πέφίμωσο» και τα νερά να γαληνέψουν. Σήμερα, όμως, πρωταγωνιστής, μαζί με τον Χριστό, είναι ο πιο ενθουσιώδης, ο πιο συναισθηματικός, ο πιο εξωστρεφής μαθητής του, ο Πέτρος. Ο Πέτρος που βλέπει την μορφή του Διδασκάλου του ως την μόνη ελπίδα και την μόνη σωτηρία. Σχεδόν, δεν πιστεύει στα μάτια του. Η καρδιά του σκιρτά, μα το μυαλό του αμφιβάλλει. Του φωνάζει: «Κύριε, αν είσαι εσύ, δώσε μου εντολή να έρθω κοντά σου περπατώντας στα νερά».

Κι Εκείνος του λέει: «Έλα».

Δεν πρέπει να υπάρχει συγκλονιστικότερη στιγμή σε όλη την Βίβλο από την στιγμή εκείνη που ο Πέτρος, πέρα από κάθε ανθρώπινη λογική, περνά πάνω από την κουραστή και αρχίζει να περπατά στα κύματα προς τον Κύριο. Όλη του η ύπαρξη έχει γίνει ένας πόθος να φτάσει τον Χριστό. Δεν έχει πλέον βάρος! Δεν είναι πλέον ένας κοινός άνθρωπος! Είναι μόνον κραυγή, είναι μόνον ελπίδα, είναι μόνον ατόφια και ανάλαφρη πίστη.

Κι όταν η λογική του κόσμου τούτου επανέρχεται στον νου του και αρχίζει να βυθίζεται, συνειδητοποιώντας το αδύνατον, μια άλλη κραυγή, πιο δυνατή, πιο σπαρακτική, αντήχησε στον αέρα: «Κύριε, χάνομαι!»

Τότε, το θείο χέρι απλώνεται και πιάνει το χέρι του μαθητή Του. Τι να ένιωσε άραγε ο Πέτρος, όταν τα ακροδάχτυλά του ακούμπησαν το άχραντο χέρι του Διδασκάλου του; Τι δύναμη, τι ελπίδα, τι ασφάλεια πρέπει να πέρασε μέσα από αυτό το άγγιγμα και έφτασε μέχρι τα μύχια της ψυχής του!

Σε μία στιγμή, όλα φάνηκαν σαν ένας εφιάλτης που τέλειωσε. Μαζί μπήκαν στην βάρκα και όλες οι δυνάμεις της φύσεως χαμογέλασαν ξανά, βλέποντας τον Δημιουργό του σύμπαντος να αποδεικνύει για άλλη μία φορά πως τίποτα δεν βρίσκεται έξω από την δύναμη, την αγάπη και την πρόνοιά Του για το καθένα από τα αγαπημένα Του πλάσματα.

Χωρίς την αντίδραση αυτή του Πέτρου, θα είχαμε να κάνουμε με ένα ακόμα θαυμαστό γεγονός. Εξ αιτίας του όμως, στην σημερινή περικοπή, καθρεφτίζεται η

δική μας ψυχή. Δεν είναι μόνον ο Πέτρος που σήμερα παλεύει με τα κύματα. Είμαστε όλοι εμείς, οι οποίοι, την ώρα της ταραχής, βυθιζόμαστε στην ολιγοπιστία και αμφιβάλλουμε αν ο Θεός ακούει την κραυγή μας. Και τότε, την ώρα της πλήρους απελπισίας μας, την ώρα του δικού μας: «Ηλί, ηλί, λαμά σαβαχθανί», μία μορφή, μία φωνή και ένα χέρι έρχεται με απέραντη γλυκύτητα να μας ... μαλώσει. «Ολιγόπιστε, γιατί αμφέβαλες;»

Είναι το ίδιο μάλωμα όπως της μάνας, που, όμως, ούτε μία στιγμή δεν έπαψε να έχει τα μάτια της πάνω στο αγαπημένο της παιδί και να το σκεπάζει με την αγάπη της.

Κι αν μπορούσαμε, εκείνη την ώρα, θα ρωτούσαμε: «Κύριε, γιατί άργησες;»

Κι Εκείνος, θα μας απαντούσε: «Πάντα ήμουν δίπλα σου. Δεν έλειψα στιγμή! Ήθελα όμως να ελευθερωθείς από κάθε ανθρώπινη ελπίδα και κάθε βάρος αυτού του κόσμου και να γίνεις μόνο μία φλόγα, μόνο μία κραυγή, μόνο ένα «ελέησον». Να είμαι μόνο εγώ για σένα, να σε αγκαλιάσω και να σου χαρίσω ζωή που δεν γνωρίζει θάνατο».

Ολοκληρώνοντας τόνισε: «Καθημερινά άνθρωποι βυθίζονται στην απελπισία και πέφτουν από μόνοι τους στα ταραγμένα νερά της απογνώσεως, χωρίς όμως πίστη κι ελπίδα. Εμείς όμως πιστεύουμε και ελπίζουμε. Η ζωή των κλαυθμών που διάγουμε είναι η δική μας φουρτουνιασμένη λίμνη της Γεννησαρέτ. Την ματιά μας, συχνά, απορροφά το σκοτάδι των αδιεξόδων, της απογοητεείσεως και της συναισθήσεως της αδυναμίας των σωματικών και ψυχικών μας δυνάμεων.

Αν, όμως, πάρουμε την απόφαση να σηκώσουμε τα μάτια, θα δούμε τον Χριστό να

μας απλώνει το χέρι, άτρωτος από τα κύματα της κακίας του κόσμου. Είναι ο ίδιος Χριστός που τότε άπλωσε το χέρι στον Πέτρο και κάθε στιγμή το απλώνει σ' εμάς, καλώντας μας να Τον συναντήσουμε και να Τον καταστήσουμε ως την μόνη και αστείρευτη πηγή δυνάμεως και θάρρους στο ταξίδι της ζωής μας, με προορισμό την γαλήνη της παρουσίας Του.

Ας γεμίσει, λοιπόν, όλη μας η ύπαρξη με τον πόθο του Πέτρου, όταν, μέσα στην κοσμοχαλασιά, ζητούσε από τον Κύριο να τον καλέσει κοντά Του και ας είμαστε βέβαιοι πως θα ακούσουμε και εμείς από το Πανάχραντο στόμα Του εκείνο το ευλογημένο «έλα!».

Κατά την απόλυση της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος προσφώνησε τους Αναγνώστες και τους Ιερόπαιδες, λέγοντας τα ακόλουθα:

«Λειτουργήσαμε σήμερα εδώ στον Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου, στα πλαίσια ενός Κατασκηνωτικού Τριημέρου, που για πρώτη φορά πραγματοποίησε η τοπική μας Εκκλησία, με τη συμμετοχή Αναγνωστών και Ιεροπαίδων από 15 περίπου Ιερές Μητροπόλεις της Εκκλησίας της Ελλάδος. Είναι νέα παιδιά, όπως βλέπετε αδελφοί μου, Ιερόπαιδες που διακονούν στο Ιερό Βήμα ή χειροθετημένοι Αναγνώστες, οι οποίοι διακονούν την Λατρεία της Εκκλησίας μας. Είναι παιδιά από την Θεσσαλονίκη και την Κατερίνη, από τον Βόλο και την Καρδίτσα, από την Ελασσόνα και την Τριφυλία, από τον Πειραιά και την Φθιώτιδα, την Ηλεία, την Νέα Σμύρνη, τα Μεσόγαια, την Λευκάδα και φυσικά από τη δική μας τοπική Εκκλησία. Συνοδεύονται από εκλεκτούς Κληρικούς, με επικεφαλής τον Γραμματέα της Επιτροπής Νεότητας της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, Αρχιμ. Πολύκαρπο Μπόγρη.

Σήμερα, λοιπόν, η Θεία Λειτουργία είχε μια ιδιαίτερη λαμπρότητα με την παρουσία όλων αυτών των παιδιών. Να ευχηθούμε ο Θεός να τους προστατεύει σε αυτή τη διακονία που ανέλαβαν. Η Χάρις του Θεού να είναι πάντοτε μαζί τους και να εκπληρώνει τις επιθυμίες τους. Ποιός ξέρει κάποιοι από αυτούς μπορεί μετά από χρόνια να είναι οι επόμενοι Επίσκοποι, σίγουρα θα είναι οι επόμενοι Πρεσβύτεροι και Διάκονοι. Και εμείς θα καλλιεργούμε αυτόν τον θεσμό, γιατί έχουμε ανάγκη από Κληρικούς που έχουν καταρτιστεί, που έχουν ενσωματωθεί ήδη μέσα στην αγία μας Εκκλησία, απολαμβάνοντας όλα όσα προσφέρει αυτός ο θεσμός.

Σεβαστοί μου Πατέρες, σας ευχαριστώ για άλλη μια φορά όλους για τον κόπο που κάνατε τις ημέρες αυτές. Παρακαλώ τον π. Πολύκαρπο να μεταφέρει την υική μας αγάπη και τον σεβασμό μας προς τον Προκαθήμενο της Ελλαδικής Εκκλησίας, τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπό Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. κ. Ιερώνυμο, καθώς και στον Πρόεδρο της Συνοδικής Επιτροπής Νεότητος, Μητροπολίτη Σιδηροκάστρου

κ. Μακάριο, αλλά και εσάς αγαπητοί μου Πατέρες σας παρακαλώ να μεταφέρετε στους Σεβασμιωτάτους Αρχιερείς σας τον βαθύτατο σεβασμό και την αγάπη μας». Ακολούθησε ξενάγηση των νέων στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου, στον Κήπο των Ηρώων και στα υπόλοιπα αξιοθέατα της περιοχής.

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)